

Προσφυγικές ζωές στο Λιμάνι. Παράλληλες καθημερινότητες και χωρικές νοηματοδοτήσεις.

Αντικείμενο της ανακοίνωσής μας αποτελεί το λιμάνι του Πειραιά και η μελέτη μερικών πυλών του, ως προσωρινό τόπο φιλοξενίας προσφύγων. Σε αυτό το πλαίσιο, διακρίνουμε μια προσπάθεια διαμόρφωσης καθημερινότητας. Μελετάμε το κατά πόσο αυτή η καθημερινότητα και οι σχεσιακές πραγματικότητες οικειοποιούνται το χώρο και ποια νέα νοήματα του προσδίδουν. Τον τρόπο με τον οποίο τα διάφορα επίπεδα ιδιωτικότητας συμμετέχουν στη διαδικασία και το κατά πόσο αυτά τροφοδοτούνται από την καθημερινότητα και την επανανοηματοδότηση του χώρου και με τη σειρά τους τις επανατροφοδοτούν. Η επαφή με έννοιες όπως ο έλεγχος και η κατάσταση εξαίρεσης, το στοιχείο του προσωρινού, η συλλογική μνήμη, η οικειοποίηση, το δημόσιο και το ιδιωτικό, βοηθούν στη διαμόρφωση μιας πιο ολοκληρωμένης εικόνας για τη ζωή στο λιμάνι.

Βασικά μεθοδολογικά μας εργαλεία είναι η επιτόπια παρατήρηση, οι συνεντεύξεις, με άτομα που είτε κατοικούν στο χώρο είτε δραστηριοποιούνται εκεί, και η βιβλιογραφία. Έτσι, προβαίνουμε σε κάποια συμπεράσματα για τον συγκεκριμένο τόπο, που επεκτείνονται ωστόσο και στο γενικότερο πλαίσιο κατανόησης των αναπαραστάσεων του χώρου. Αυτά κινούνται γύρω από το ότι η επανανοηματοδότηση από την πλευρά των χρηστών δεν είναι δυνατόν, στο επίπεδο που εφαρμόζεται, να λειτουργήσει ως ένα απόλυτα ριζοσπαστικό εργαλείο, αλλά διαγράφει ιστορία πάνω στον τόπο – η οποία με τη σειρά της αποτυπώνεται στη μνήμη του.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Φοιτήτρια Αρχιτεκτονικής.
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΗΣΤΑΚΗ Φοιτήτρια Αρχιτεκτονικής.